

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΕΛΛΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἡ νύχτα σοῦ ἐχάρισε τὴ μαύρη τῆς στολή
 ἄσὰ δύο γλυκὰ ματάκια σου κ' εἶς τὰ πολλὰ μαλλιά σου.
 Ἡ μέρα τότε ἐξήλεψε. Θερμὰ παρακαλεῖ
 τὸν ἥλιο, καὶ ἀκτίνά του χιρῆζει στὴ ματιά σου.

***

Τὰ φύλλα ραίνει ἡ δροσιά ζωὴ νὰ τοὺς χαρ'σῇ
 χωρὶς τραγοῦδι δὲν ἔμπορεῖ τ' ἀηδόνι γιὰ νὰ ζήσῃ.
 Κι' ἐγὼ μὲ τὴν ἀγάπη μου ἄσπρον κόσμον ἐδῶ θὰ ζήσω,
 καὶ ἂν θὰ σβύσῃ—συμφορὰ!—μαζὶ κι' ἐγὼ θὰ σβύσω.

***

Διάβαζε τὰ τραγοῦδια μου, ποῦ νε γιὰ σένα μόνο,
 κ' εἶνε γραμμένα μὲ καρδιά γεμάτη ἀπὸ πόνο.
 Γιὰ τὰ φτωχὰ τραγοῦδια μου, ἀγάπη μου, στοχάσου.
 δὲν θέλω μεγαλεῖτερή τιμὴ ἀπ' τὴ ματιά σου.

***

Μοῦ εἶπαν πῶς ἡ ἀγάπη μου δὲν θέλει νὰ μὲ βλέπῃ
 μὲ καμμιὰν ἄλλη νὰ μιλά, γιατί πολὺ ζηλεύει.
 Καὶ εἶπα: Δὲν ἔχει ἄδικο, γιατί ἡ ζήλεια πρέπει
 τὸν ἔρωτα ἀχώριστη παντοῦ νὰ συντροφεύῃ.
 Τὸ γέλιο δείχνει τὴ χαρὰ κι' ὁ στεναγμὸς τὸν πόνο,
 καὶ τὴν ἀγάπη τὴ πολλὴ ἡ ζήλεια δείχνει μόνο.

***

Ἄχ! πόσα ἔχω νὰ σοῦ πῶ, καὶ ὅμως τί παθαίνο
 κι' ἐταν μαζὶ σου βρισκομαι χωρὶς λιλιά ἀπομένο;
 Θαρρῶ μὲς ἀπ' τὰ μάτια σου πῶς ἡ ματιά σου βγαίνει
 σὺν μαγεμένη ἀστραπὴ καὶ τὴ φωνὴ μου πέρνει.
 Καὶ μαγεμένο; στέκομαι, σὲ βλέπω καὶ σωμαίνο.
 κι' ἐνφ' μοῦ δίνεις τὴ ζωὴ, σιμά σου ἐγὼ πεθαίνο.

***

Ἄν μ' ἀγαπᾷ δὲν θέλησα ποτὲ νὰ τὴν ρωτήσω,
 ποτὲ μου δὲν τῆς ζήτησα ν' ἀνοιξῇ τὴν καρδιά της
 ἀφοῦ ἐγὼ τὴν ἀγαπῶ, καὶ εἰς τὸν ἔρωτά της
 πηγὴ εὐρίσκω τῆς χαρᾶς, τί ἄλλο νὰ ζητήσω;
 Ἄν τὸ φεγγάρι ἀγαπῶ, τὴ θάλασσα, τὰ κρῖνα,
 μὴ τόχα πρέπει νὰ ζητῶ νὰ μ' ἀγαποῦν κ' ἐκεῖνα;

***

Ὅποιος πονεῖ τὸν πόνο του θὰ πῇ εἰς τὸ γιατρό του,
 γιὰ νὰ τὸν γιάνη ὁ γιατρός μὲ ἓνα γιατρίκι του.
 Ἄχ! κάθε μέρα, ἀγάπη μου, τὸν πόνο μου σοῦ λέγω.
 Μὰ σὺ μ' ἀφίνει; καὶ ποῦ καὶ χαίρεσαι σιν κλαίγω.

***

Ὅχι, δὲν εἶναι ψέμματι: ὅποιος πονεῖ φωνάζει,
 κι' ὅπου κι' ἂν εἶναι ἡ φωτιά πῖνα καπνὸ θὰ βγάξῃ.
 Ἔτσι καὶ κείνος π' ἀγαπᾷ: μὰ μέρα ἡ ματιά
 ἢ ἓνας μόνος λόγος του. θὰ πῇ τὸν ἔρωτά του.

***

Ἐνα κλαδάκι τρυφερὸ ἔμπορεῖ φωτιὰ ν' ἀνάψῃ,
 μὰ τὸ κλαδάκι ἡ φωτιὰ, ἀχώριστη θὰ κάψῃ.
 Καὶ ἡ καρδιά τὸν ἔρωτα γεννᾷ μὰ μετανοῖνει,
 γιατί σὺν ἀσπλαγχνῷ παιδί τὴ μάνα του πληγώνει.

***

Σὺν μὲ κυτῆζει; καίνομαι, σὺν μοῦ μιλά; σωτίνω,
 δὲν μοῦ μιλά; τρελλάνομαι, σὺν δὲν μὲ δῆ; πεθαίνο.

***

Ἄλλος τὴ δόξα ἐπιθυμεῖ κι' ἄλλος, τί πλοῦτη θέλει.
 νύχῃ τοῦ Κροῖσου τὰ καλά, βασιλικά παλάτια
 ἐγὼ τὴν δόξα δὲν ζητῶ, γιὰ πλοῦτη δὲν μὲ μέλει,
 νὰ βλέπω θέλω μοναχὰ τὰ δύο γλυκὰ τῆς μάτια.

***

Ὅσα ἀστέρια λάμπουνε μὲς ἄσπρου οὐρανοῦ τὴν ἀγκαλιά,
 κι' ὅσα φιλοῦνε κύματα τὴ δροσερὴ ἀκρογιαλιά.
 Ὅσα λουλούδια χύνουνε τὸ καλοκαίρι μυρωδιά,
 καὶ ὅσους πόθους καθενὸς ἀνθρώπου κρύβει ἡ καρδιά,
 τόσαις χαρᾶς καὶ ὁ Θεὸς ποτῶ σὲ σένα νὰ σκορπᾷ,
 μὰ... καὶ καρδιά σὲ στήθῃ σου νὰ δώσῃ ποῦ νὰ μ' ἀγαπᾷ.

***

Τοῦ χρόνου εἶνε στόλισμα ἡ ἀνοιξὶς καὶ νεότης,
 κ' εἶνε τῆς νεότητος ἀνοιξὶς; κάθε ἀγάπη πρώτη.

***

Μοῦ εἶπαν πῶς δὲν μ' ἀγαπᾷ; κι' ἐρράγισ' ἡ καρδιά μου...
 Μὰ ἡ ματιά σου ἡ γλυκεία
 ὅπου ζωὴ σκορπᾷ,
 σὺν ἀνταμῶθῃ σήμερα μαζὶ μὲ τὴ ματιά μου:
 Ἄχ! εἶπα, εἶνε ψέμματι,
 ἀκόμα μ' ἀγαπᾷ.

Ἰπποκράτης Λέων

Ἡ ἐπιδερμὶς

Ὅπως ἡ ξηρὰ ἐπιδερμὶς,
 περὶ τῆς ὁποίας ἐγράψαμε
 σὸ προηγούμενον φύλλον,
 ἔχει ἀνάγκη νὰ διατηρῆται
 δροσερὰ μὲ πᾶν μέσον, ἔτσι
 καὶ ἡ ταχεῖα.

Τὸ πρόσωπον τῶν κυριῶν
 εἶνε ἡ βιτρίνα τῆς ἐμορ-
 φίας τῶν, ἔμπορεῖ νὰ πῇ κα-
 νείς. Πρέπει συνεπῶς νὰ δια-
 τηρῆται φρέσκο καὶ δροσερὸ σὺν τριαντάφυλλο καὶ νὰ μὴ χάνῃ
 ποτὲ τὴν ἐκφρασί του καὶ τὴν φεγγολογίαν του.

Κρέμες κατάλληλες γιὰ τὰς κυρίας αἱ ὁποῖαι ἔχουν, λόφῳ τῆς
 κρύσεως τῶν, ταχεῖαν ἐπιδερμίδα, εἶναι καὶ αἱ κάτωθι:

Μπορὰν σόδας	8 γρ.
Σουλφουρικὸς αἰθέρ	20 γρ.
Ἀνθόνερο διῶλισμένο	50 γρ.
Νερὸ	200 γρ.

Εἰς αὐτὰ προσθέσετε 6 ἀσπράδια αὐτῶν κτυπημένα, 2 κουτα-
 λιᾶς γλυκερίνης, μιὰ λεμόνι καὶ 5 γραμ. βάμμα μπενζόνης. Τὰ ἀ-
 νακατεῦτε δὲν μαζὺ ἐντὸς νεροῦ καὶ 40 γραμμῶν ἄλκοολ καὶ ἡ
 κρέμα σας εἶνε ἔτοιμη. Ἡ κρέμα αὕτη εἶνε μοναδικὴ διὰ τὴν
 λέπτυνσιν τοῦ δέρματος; καὶ διὰ νὰ τὸ διατηρῆ δροσερὸν.

Δύνασθε ἐπίσης νὰ ἐκτελέσητε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ τὴν κά-
 τωθι συνταγὴν:

Γλυκερίνη	8 γρ.
Ἀμυγδαλόλαδο	45 γρ.
Κερί λευκὸ	6 γρ.
Βασιλικὸ ξύγκι	6 γρ.
Ροδόνηρο	10 γρ.
Βάμμα βενζόνης	4 γρ.

Ἐνα θαυμασιὸν ομοαῦτος λοσιὸν διὰ τὴν ἐπιδερμίδα κατασκευ-
 αζοῦν αἱ φιλάρεσκες βραζιλιανῆς κυρίες. Ἐσυνίσταται ἀπὸ καθαρὸ
 διῶλισμένο νερὸ, εἰς τὸ ὁποῖον ῥίπτουν φλοῦδες λεπτῆς πορτοκαλ-
 λιοῦ καὶ μερικῆς στάλες ἄλκοολ. Τὸ σπουδαιότερον ὅμως μέσον
 διὰ νὰ διατηρῆται λευκὸ καὶ δροσερὸ τὸ δερμα εἶνε ἡ γενετὴ κατᾰ-
 στας τῆς υγιείας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προσέχη κανεὶς πολὺ εἰς τὸ
 εἶδος τῆς τροφῆς. Τα κρέματα καὶ τὸ οἰνόπνευμα δίνουσι γενικῶς
 ἓνα χρωμα κινδόν καὶ καταστρέφουσι τὸ δερμα. Εἰς ἄλλου ἡ ἀνε-
 παρκῆς τροφή δίνει ἓνα τόνον λυμφατικὸν εἰς τὸ γυναικεῖο πρόσωπο.
 Γι' αὐτὸ τὸ λόγο πρέπει ἡ τροφή νὰ εἶνε ἐπαρκῆς καὶ ποικίλουσα.

Τὰ Μαῦρα οὐίγματα

Πολλῆς κρυῖς ἐνοχλοῦνται τρομερὰ ἀπὸ τὰ δυσάρεστα ἐκεῖνα
 μαῦρα οὐίγματα, ποῦ ἐμφανίζονται στὴ μύτη, τὰ μάγουλα καὶ τὸ
 μέτωπο, καὶ προξενοῦν ἀληθινὴ ἀπελπισίαν εἰς τῆς φιλάρεσκες. Διὰ
 τὴν κτ' ἰατρικὴν τῶν στυγμάτων αὐτῶν δὲν ἀρκεῖ μίᾰ ἄτλη κρέμα
 χρειάζεται καὶ λοσιὸν μὲ βῖσιν τὸ οἰνόπνευμα. Ἰδοῦ τρεῖς
 σχετικαὶ συνταγαί:

Τρισουλφοῦ ποτάσας	2 γρ.
Καρμινὰτ	1 γρ.
Βάμμα μπενζόνης	1 γρ.
Ἀπόσταγμα λεβάντας	20 στάλλες
Νερὸ δάφνης	20 γρ.
Διῶλισμένο νερὸ	μισὴ ὀκά

(Συνταγὴ τῶν ἰατρῶν Γκαστόν καὶ Γκιλιὸ)

Γλυκερίνη κόλλας	20 γρ.
Ἄλκοολ καμφορᾶς	10 γρ.
Νερὸ ὄξυζενέ	20 γρ.

(Συνταγὴ τοῦ ἱατροῦ Μισοταντιέ)

Μπορὰν σόδας	5 γρ.
Γλυκερίνη	50 γρ.
Ροδόνηρο	50 γρ.

(Μισοταντιέ)
H KOKETA

H ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

Τόμος «Μπουκέτου» 1924 χρυσόδετος διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ.
 120, Ἐξωτερικὸν φρ. 80.

Σόνια βιβλίον χρυσόδετον, διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 12, Ἐξω-
 τερ. φρ. 6.

Ἡ Κόρη τοῦ Μεγάλου Βάλτου βιβλίον χρυσόδετον, διὰ
 τὸ Ἐσωτερικὸν δρχ. 12, Ἐξωτερικὸν φρ. 6.

Οἱ ἐμβάζοντες τὴν ἀξίαν τῶν ἀνωτέρω τὰ λαμβάνουν ἀσφαλῶς
 ἐπὶ συστάσει.